

İtiraf

— Nezahat KAYA · 08 Eylül 2013

İTİRAF

Münezzeah bir zamanda fikrime yolculuğu
Aralık yerde bulup, koyvermekti soluğu

”Zor ”dedim çoğu zaman zorluğunu bilerek
Sırta kadem eleme konuşmaktan ar ettim
Kaçık aklın damından ihmalleri silerek
Melalin gölgesinde ben senden ibarettim

İraklığın deva mı yoğun baş ağrısına?
Ellerim titrek gezer ezberim darmadağın
Hicrandan kenar köşe saklanışını kına
Bu meyanda bilesin içten yıkılır dağın

Diz kırıp çömeldiysem sükûnet kıyısına
Yoklama hislerimi uzakta bir yerlerde
Umursuz tavırların kaç kulaç sayısına,
Yakın kıldı kendini hatır koyduğu serde

Bilmez misin gün gelir, dile dökülen nale;
Gönlü, ahvâle sorup yüreğe verir salık.
Can; talan dehlizinde düşerken halden hale
Bırakıp gidemeden bakarsın alık alık

İster bil ister bilme...İnkisarin tanığı;
Günahlara takılı paçayadır ithafım...
Hükmü giydirmiş âlem, başka yoksa sanığı;
Geçersiz nedenlerde yine kıdemli safım

Sıyr, çek al sırtımdan, bakma; eskimiş çula
Selamsız sabahların ayazı koyar bana
Ömrü; gam ortasında ruhu yorulan, kula;
Makul, makbul duanın niyazıdır yâr bana.

Nezahat YILDIZ KAYA